

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci

žalobce: **J. S.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Tomášem Maxou
sídlem Petrská 1136/12, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policejní prezidium České republiky**
sídlem Strojnická 935/27, 170 00 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2019, č. j. PPR-6228-1/ČJ-2019-990440,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Krajského ředitelství policie Středočeského kraje (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 16. 1. 2019, č. j. KRPS-3973-11/ČJ-2019-0100DP, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl zrušen příkaz na místě ze dne 17. 10. 2018, č. B X, série AB/2017 (dále jen „příkaz na místě“), kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil dne 17. 10. 2018 tím, že porušil povinnost stanovenou § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu. Za spáchání tohoto přestupku mu byla uložena pokuta ve výši 1 000 Kč.
2. Žalobce v žalobě nejprve uvedl, že dne 17. 10. 2018 způsobil dopravní nehodu, při které se střetlo jím řízené vozidlo M. T., registrační značky X s osobním vozidlem Š. O.,

registrační značky X, které řídila M. S. (dále jen „poškozená“). Při dopravní nehodě došlo k lehkému poškození vozidla Š. O.. Žalobce se ke způsobení dopravní nehody dozal a souhlasil s uložením pokuty příkazem na místě. Poškozená až po několika dnech vyhledala lékařskou pomoc a následně o svých zdravotních potížích informovala správní orgán I. stupně, který v přezkumném řízení příkaz na místě zrušil. Žalobce má však za to, že příkaz na místě nelze na základě § 97 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zrušit. Žalobce odkázal na ustanovení § 96 odst. 2 správního řádu, podle kterého platí, že *„[s]oulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání.“* Poškozená na místě dopravní nehody potvrdila, že žádné zranění neutrpěla, čímž byly dostatečně prověřeny okolnosti nehody a skutkový stav. Při vydání příkazu na místě tak nebyly porušeny právní předpisy. I přesto však žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, které odůvodnil tak, že příkaz na místě nebyl vydán na základě spolehlivě zjištěného skutkového stavu. Podle žalobce by ovšem nebylo možné ani u banálních nehod rozhodovat příkazem na místě, neboť by bylo vždy nezbytné čekat, zda se u některého z účastníků neprojeví zranění způsobené dopravní nehodou. Přezkumné řízení má podle žalobce sloužit k odstranění právních vad rozhodnutí, nikoli k řešení situací, kdy dodatečně vyjdou najevo nové skutečnosti. Pokud vyjdou najevo dodatečně nové skutečnosti, je namíste využít institutu obnovy řízení.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě shrnul průběh řízení a jednotlivá skutková zjištění a následně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

4. Ze správního spisu zjistil soud následující pro věc relevantní skutečnosti. Dne 17. 10. 2018 byla žalobci příkazem na místě č. X uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť žalobce porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, když nesledoval dění v provozu a způsobil tím dopravní nehodu. Pokutový blok žalobce podepsal.
5. V úředním záznamu ze dne 6. 1. 2019 je uvedeno, že *„[d]ne 17. 10. 2018 v 10:20 bylo OS hlídce SDN Beseda 525 (...) oznámena dopravní nehoda osobního a nákladního vozidla v ulici Tábořská v BČS OMW. (...) Hlídka obhlédáním zjistila, že škoda na vozidlech nepřesáhla 100 tis. Kč, dechové zkoušky u obou řidičů byly negativní. Na dotaz, zda došlo při nehodě ke zranění u některého z řidičů, oba uvedli, že nikoli a ani žádné známky zranění žádný z nich nejevil. Oba účastníci dopravní nehody si proto na místě sepsali Záznam o dopravní nehodě a řidiči S. byla uložena pokuta příkazem na místě.“*
6. Správní spis dále obsahuje lékařskou zprávu o zranění poškozené. Dne 5. 12. 2018 podala poškozená vysvětlení podle § 158 odst. 6 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „trestní řád“), které se týkalo ublížení na zdraví z nedbalosti, které mělo být poškozené způsobeno dopravní nehodou, z jejíhož spáchání byl žalobce uznán vinným.
7. Ve spisu je dále založeno postoupení spisové dokumentace ze dne 8. 1. 2019, č. j. KRPS-3973-9/ČJ-2019-010106, ve kterém je uvedeno: *„V příloze postupuji dle věcné příslušnosti spisovou dokumentaci ve věci přezkumného řízení z důvodu zrušení příkazu na místě, ze dne 17. 10. 2018 u řidiče J. S., nar. X. Po uložení příkazu na místě byly ve věci zjištěny skutečnosti,*

na základě kterých byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti dle § 148/1 trestního zákoníku, proti J. S.. Trestní řízení je v současné době vedeno na PČR, SKPV Benešov, pod Čj: KRPS-356262/TČ-2018-010171. Důvodem postoupení je předání věci k přezkumnému řízení nadřízenému správnímu orgánu dle § 95 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád.“

8. Dne 16. 1. 2019 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, kterým zrušil příkaz na místě, jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce prostřednictvím zmocněnce dne 7. 2. 2019 odvolání, ve kterém namítal, že není možné dovozovat nezákonnost příkazového bloku na základě skutečnosti, která vyšla najevo až po jeho vydání.
9. Dne 19. 2. 2019 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný souhlasil se závěry správního orgánu I. stupně, že vydaný příkaz na místě byl v rozporu s ustanovením § 3 správního řádu, neboť policejní orgán na místě dostatečně nezvážil možnost vzniku zranění osob, které se může po takové události projevit i s určitým časovým odstupem.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

10. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného [§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
11. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalobce vyjádřil souhlas s rozhodnutím bez jednání již v podané žalobě a žalovaný tento souhlas vyjádřil na základě výzvy soudu. Ve věci nebylo prováděno dokazování, neboť žádná ze stran nenavrhovala provést konkrétní důkazy a ani soud neshledal pro rozhodnutí ve věci za nezbytné jakékoli důkazy provést.

Posouzení žalobních bodů

12. Podle § 1 odst. 1 a 2 správního řádu platí, že „[t]ento zákon upravuje postup orgánů moci výkonné, orgánů územních samosprávních celků a jiných orgánů, právnických a fyzických osob, pokud vykonávají působnost v oblasti veřejné správy. Tento zákon nebo jeho jednotlivá ustanovení se použijí, nestanoví-li zvláštní zákon jiný postup.“
13. Podle § 94 odst. 1 správního řádu platí, že „[v] přezkumném řízení správní orgány z moci úřední přezkoumávají pravomocná rozhodnutí v případě, kdy lze důvodně pochybovat o tom, že rozhodnutí je v souladu s právními předpisy. Přezkumné řízení lze zahájit, i pokud je rozhodnutí předběžně vykonatelné podle § 74 a dosud nenabylo právní moci; pokud bylo po zahájení takového přezkumného řízení podáno odvolání, postupuje se podle ustanovení hlavy VIII této části. Účastník může dát podnět k provedení přezkumného řízení; tento podnět není návrhem na zahájení řízení; jestliže správní orgán neshledá důvody k zahájení přezkumného řízení, sdělí tuto skutečnost s uvedením důvodů do 30 dnů podateli.“
14. Podle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky je přestupkem „společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.“

15. Podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky platí, „[v]ydou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, zruší příslušný správní orgán rozhodnutí o přestupku v přezkumném řízení. (...)“
16. Žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, kterého se dopustil porušením povinnosti stanovené v § 5 odst. 1 písm. b) zákona o silničním provozu, neboť se nevěnoval plně řízení vozidla a nesledoval situaci v provozu na pozemních komunikacích. Vzhledem k tomu, že k přestupkovému jednání došlo dne 17. 10. 2018, tedy za účinnosti zákona o odpovědnosti za přestupky, byla žalobci uložena pokuta příkazem na místě podle § 91 zákona o odpovědnosti za přestupky.
17. Ze správního spisu je též patrné, že dodatečně vyšly najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém bylo rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, neboť poškozená dodatečně vyhledala lékařské ošetření pro zdravotní komplikace, které mohly být vyvolány dopravní nehodou a bylo tak zahájeno trestní stíhání pro podezření ze spáchání přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti.
18. Žalobci lze dát za pravdu v tom, že obecně platí, že se v přezkumném řízení přezkoumávají pravomocná rozhodnutí, přičemž je přezkumné řízení zaměřeno na posouzení souladu napadeného rozhodnutí a jemu předcházejícího procesního postupu s právními předpisy, tedy na právní stránku věci, což v podstatě odlišuje přezkumné řízení od obnovy řízení, která se principiálně vztahuje k nápravě skutkových pochybení. Nicméně zákon o odpovědnosti za přestupky obsahuje speciální právní úpravu přezkumného řízení, která umožňuje na základě nově zjištěných skutečností, tj. i skutkových zjištění, rozhodnutí o přestupku zrušit, a to za podmínky, kdy jsou dány důvody pro rozhodnutí o tomto skutku jako o trestném činu. V důvodové zprávě se k podmínkám přezkumného řízení podle § 100 zákona o odpovědnosti za přestupky uvádí: „Upravuje se postup pro řešení situace, kdy rozhodnutí o přestupku brání vedení trestního stíhání o totožném skutku. Přezkumné řízení podle správního řádu (§ 94 až 99) slouží k přezkumu zákonnosti pravomocných rozhodnutí. Proto se i v tomto případě povede přezkumné řízení, neboť se s ohledem na překážku řízení (jinak by se jednalo o důvod pro odložení věci nebo pro zastavení řízení) jedná o otázku zákonnosti rozhodnutí o přestupku. (...) Správní orgán se zpravidla dozví o důvodu pro zahájení přezkumného řízení z podnětu účastníka řízení nebo z oznámení orgánu činného v trestním řízení.“
19. Ačkoli se tak v projednávané věci objevily nové skutkové okolnosti, tj. dodatečně se projevilo zranění poškozené, vyvolávají tyto nově zjištěné skutečnosti i právní vady příkazu na místě, neboť jak vyplývá z postoupení spisové dokumentace ze dne 8. 1. 2019 jde o skutečnosti, na základě kterých byly zahájeny úkony trestního řízení ve věci podezření z přečinu ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 148 odst. trestního zákoníku, tedy byla splněna zvláštní podmínka pro vedení přezkumného řízení podle § 100 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.
20. Ačkoli žalovaný nedostatečně poukázal v napadeném rozhodnutí na důvody pro zrušení příkazu na místě, neboť neodkázal na splnění podmínek podle § 100 zákona o odpovědnosti za přestupky, není napadené rozhodnutí nezákonné, neboť není důvodná argumentace žalobce, který se dovolával nemožnosti zrušení příkazu na místě na základě nově zjištěného skutkového stavu. Nově zjištěné okolnosti měly podstatný vliv na posouzení zákonnosti příkazu na místě, neboť tento příkaz na místě zásadně vytvářel

překážku věci rozhodnuté a nemohlo by tak být vedeno trestní řízení o skutku, jenž vykazuje znaky trestného činu, přičemž je-li určité jednání trestným činem, je vyloučeno, aby bylo zároveň přestupkem (srov. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky). Zákodárce zvláště pro tento případ proto připustil možnost zrušení příkazu na místě, resp. zrušení rozhodnutí o přestupku.

21. V této souvislosti odkazuje soud na skutkově velmi obdobný případ, o kterém rozhodl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 1. 8. 2019, č. j. 18 A 23/2018 – 29, a ve kterém byl řidič nejprve příkazem na místě uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky a dokonce až po dvou letech od spáchání přestupku došlo ke zrušení příkazu na místě v přezkumném řízení podle § 100 zákona o odpovědnosti za přestupky, neboť se u dvou účastníků dopravní nehody dodatečně projeví zdravotní komplikace související s dopravní nehodou. Krajský soud v Ostravě v tomto rozsudku uvedl, že „[d]le názoru krajského soudu je nutné s ohledem na citované ustanovení § 5 zákona č. 500/2016 Sb., upozornit na subsidiaritu přestupků ve vztahu k trestným činům, proto i v ust. § 100 odst. 2 a 3 zákona č. 250/2016 Sb., jsou uvedeny speciální lhůty pro zahájení přezkumného řízení, vyjdou-li najevo skutečnosti, které odůvodňují posouzení skutku, o kterém již bylo pravomocně rozhodnuto jako o přestupku, jako trestného činu, oproti lhůtám obecným uvedeným v ust. § 96 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu; oproti správnímu řádu je v těchto případech lhůta pro provedení přezkumného řízení prodloužena. Zákodárce zde tedy upřednostnil nezbytnost respektovat zákaz dvojího trestání před zájmem na dřívějším dosažení materiálně nezaměnitelného rozhodnutí o přestupku.“ Vzhledem ke speciální právní úpravě obsažené v zákoně o odpovědnosti za přestupky je třeba konstatovat, že přezkum příkazu na místě je možný nejen s ohledem na soulad procesu vydání příkazu na místě s právními předpisy, ale též s ohledem na nové skutečnosti, které sice spočívají v nových skutkových zjištěních, avšak mají vliv na posouzení skutku jako trestného činu. Rozhodnutí, kterým by byl pachatel uznán vinným ze spáchání přestupku, ačkoli by dané jednání pojmově naplňovalo znaky trestného činu, je třeba považovat v důsledku subsidiarity přestupků ve vztahu k trestným činům za nezákonné. Žalovaný ani správní orgán I. stupně nepochybili, když v přezkumném řízení zrušili na základě nových skutkových zjištění příkaz na místě, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, neboť nová skutková zjištění odůvodňovala posouzení skutku jako trestného činu. Žaloba tak není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

22. Vzhledem k tomu, že žaloba je nedůvodná a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez námítky, byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
23. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha, 19. prosince 2019

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
soudkyně